

supra-numitū *Batallionulū Sacru*, fiindū neesersatū și reū armatū, compusū numai de vre-uă 300 de studenți, cei mai mulți nevêrstnici, și alți câți-va tineri de famillii bune, avênd cu dênșii duoë tunuri mici și patru căpitani, a-nume Dimitrie Sutzū, Draculi, Andronicū și Rizu și de comandantū-șefū pe N. Ipsilante, priimi ordinū să iea poziție îndărătū. Alexandru Ipsilante ênsuși, cu cea-l'altă oștire, sta de uă parte, spre a da ordinii necesarii, și la vreme de nevoie să vie într'ajutorū, unde trebuința va cere.

Pônē a nu apuea ênsē bine să se așede toți pe la posturile lorū, după planulū întocmitū, și pônē a nu li se da âncă semnalulū de încăierare, V. Caravia, aflându-se cu capulū turburatū de vinū, se aruncă pe calū, și, fôră a mai aștepta nici unū semnalū alū comandantului supremū, se repeși în capulū a 800 călareți de sub dênșulū cu scopū d'a începe ataculū.

In intervallulū acesta G. Olimbie, allergându pe la posturile desemnate spre a-și aședa ostașii conformū planului, întelni, contra așteptării sêlle, pe Caravia în marșū cu oștenii de sub dênșulū. Plinū de grijă și de neodihnă Olimbie depuse tôte silințele posibile încercându-se în totū felulū a-lū popri de la acéstă nesocotită mișcare, amintindu-i, pe lângă alte multe, și că Țdiua de Marți este uă Ți nefastă (7 Iunie); dér' tôte silințele lui fură